

tivgruppen bedst. Vi nævner eksplicit, at det skal være fra gruppen, men det kan sagtens være tidligere aktive, og jeg kan røbe her, at det tror jeg vil være meget sandsynligt. Uden at der er nogen som helst navne i spil overhovedet, er det meget sandsynligt, at man vælger en tidligere aktiv. Det kan sagtens være, man vælger en aktiv træner, men det er et spørgsmål, hvem der har tid til at pleje de aktives interesser. I den virkelige verden er det sådan, at hvis man er eliteidrætsudøver, arbejder man meget intenst med det projekt, samtidig med at man måske også har sin uddannelse eller for nogles vedkommende et lille job ved siden af.

For de flestes vedkommende vil det være urealistisk at forestille sig, at de samtidig vil gå ind i en TD-bestyrelse. Det kan jo være, man kan finde et sådant pragteksempel, og der er jo heller ikke noget, der taler imod, at man gør det. Men vi holder nu altså fast ved de formuleringer, der er nu, for det vil være til gavn for træner/aktivgruppen, at der er en vis fleksibilitet, når vi nu skal finde ud af, hvem der skal repræsentere gruppen i bestyrelsen.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KD):

Jeg synes ikke, ministeren svarede på det spørgsmål, der blev stillet af hr. Peder Sass for lidt siden om, hvorfor Danmarks Idræts-Forbund nu skal have direkte udpegningsret i stedet for indstillingsret til bestyrelsen.

Jeg har med mit begrænsede kendskab til sagen forstået så meget, at der er sket en forandring med lovforslaget, siden det blev sendt i høring som udkast, til det nu fremsættes for Folketinget. Der er foregået noget stille, diplomatisk arbejde, og det er selvfølgelig også fair nok, men demokrati og folkestyre er jo ikke et spørgsmål om mummespil. Det er et spørgsmål om, at man f.eks. fortæller, hvad det er for nogle argumenter, som har overbevist ministeren om, at det skulle være en udpegningsret i stedet for en indstillingsret. Det svar har vi altså ikke fået, og det synes jeg er vigtigt at få fra talerstolen her i dag.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil foreslå hr. Jann Sjursen, at han slår op i Folketingets forhandlinger om en times tid og ser, hvad jeg svarede hr. Peder Sass, for argumenterne er krystalklare – også for partier, der

hulder foreningsfriheden og har tæt tilknytning til frivillighedens verden.

Det handler om autonomi, det handler om uafhængighed. På langt de fleste andre områder, hvor der er udpegningsret, er det en reel udpegningsret, en forening har, men det er bare for at sløre, at der ikke skal være politisk indflydelse. Hvis man kalder det indstillingsret, er det, som om man forventer, at det politiske system skal gribe ind over for den indstilling, der kommer.

Hvis man ikke respekterer, at der er uafhængighed og foreningsfrihed i det danske demokratiske samfund, kan man bare sige det helt åbent. Men her handler det helt reelt om, at DIF skal have kompetence til at udpege fire medlemmer, og hele baggrunden for det er at arbejde for, at DIF involveres mere i Team Danmark, og sikre gensidighed og ligestilling af DIF, og derfor skal de selvfølgelig også have en udpegningsret.

Det er rigtigt, at forslaget er ændret i høringsfasen, for meningen med en høringsfase er jo netop, at man skal blive klogere og helt sikker på, hvordan forslaget kan komme til at hænge bedre sammen. Men det er netop et af de punkter, vi må diskutere under udvalgsbehandlingen, og hvor vi må prøve at argumentere over for hinanden for at se på, hvad der er bedst for eliteidrættens. Sådan må det være.

Kl. 14.00

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KD):

Jeg synes bare ikke, at ministerens argumentation overhovedet hænger sammen. Nu har der været megen diskussion om bl.a. træner/aktivgruppen og den indstillingsmulighed, der kommer der. Hvorfor skal der så ikke der være en udpegningsret? Her må da også være et argument om autonomi, eller hvad ministeren i øvrigt kan svinge sig op til.

Vi får jo i virkeligheden en helt anden måde at sammensætte bestyrelsen på end den, der har været lagt op til fra starten af, nemlig at en række organisationer fik en indstillingsret, og at ministeren så, hvis indstillingerne gik lidt for meget i øst og vest, og hvis man ikke kunne få tingene til at se fornuftige ud fra en helhedsorienteret betragtning, ud fra nogle overordnede helhedsmæssige hensyn kunne gribe ind. Det er jo ganske almindeligt, og det er også set fra andre bestyrelser, hvor organisationer har en indstillingsret, men hvor ministeren er den, der endeligt udpeger.